

Rigets almindelige Anliggender. Det forudsættes dernæst, at man muligt kunde tage Bestemmelse om Bidrag fra Island af Mandsskab til Rigets Forvar, og der er derfor tilføjet, at i saa Tilfælde vil Maaden, hvorpaa dette skal tilveiebringes, være at fastsætte af den særlige islandske Lovgivningsmagt. Vi have ved nærmere Overveelse fundet, at vi derved ere gaaede noget udenfor den Ramme, vi ved hele Sagens Behandling havde foresat os selv, nemlig at indskrænke os til det absolut Fornødne. Nu hører det til det absolut Fornødne, — hvad jeg ikke troer vil kunne bestrides — at det fastslaaes, at det i de almindelige Rigsanliggender maa være Rigsdagen, som, enten Island deeltager i Repræsentationen eller ikke, i Forening med Kongen tager Beslutning. Men naar der nu i § 6 er skjelnet mellem Pengebidrag og Bidrag i Mandsskab, da er det ganske vist skeet efter en Tankegang, der har fundet sit Udtryk i Betænkningen, men det er ikke Noget, som nødvendigviis hører ind i Loven, idet det ikke kan være. Opgaven nu at foreskrive eller give Bink om Foranstaltninger, som nulligt i Fremtiden kunde være at træffe. Det er derfor, at vi have foreslaaet at lade denne Adskillelse mellem Bidrag til Riget i Penge og Bidrag i Mandsskab gaae ud og kun at fastholde den almindelige Bestemmelse om, at saadanne Bidrag hverken paa den ene eller den anden Maade bør fordres uden Lov, og da paa begge Arter af Bidrag at anvende det, som vi kun have sagt med Hensyn til Udskrivning af Mandsskab, at Fordelingen af det ved Lov bestemte Bidrag skal kunne afgjøres af Islænderne. Man har derved ikke anerkjendt Althinget som fideordnet og medbesluttende i Rigets almindelige Anliggender ved Siden af Rigsdagen, men man har i Erkjendelse af, at det vilde være meget vanskeligt for os derom at træffe passende og hensigtsmæssige Foranstaltninger, overladt Bestemmelsen af Maaden at tilveiebringe Bidragene paa til den særlige islandske Lovgivningsmagt. Der kan herved ikke være Andet at risikere end, at Island skulde vægve sig ved at tage saadanne Bestemmelser; men det er en Forudsætning, hvorfra vi ikke ere berettigede til at gaae ud, og som i ethvert

Fald Regjeringen vil have det i sin Haand at tage Forholdsregler imod. Jeg tillader mig saaledes at anbefale dette Vædringsforslag til § 6. — Hvad det om en forandret finantfiel Stilling for Island stillede Forslag angaaer, da forbeholder jeg mig paa Udvalgets Begne at yttre mig derom, naar jeg har hørt deels Forslagsstillernes Motivering af samme, deels de Yttringer om samme, som den høitberedte Minister maatte finde sig foranlediget til.

Melchior: Det er nærmest de Udtalelser, der ved Sagens 2den Behandling ere faldne her i Thinget fra det ærede 5te Medlem for 2den Kredts (Haffner), der have foranlediget flere Medlemmer i Forening med mig til at stille et Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at det midlertidige Tilffud, der er foreslaaet af Udvalget, skal forhøies fra 30,000 til 45,000 Rd., hvormod vi med Hensyn til dets Varighed ikke have troet at burde foreslaae nogen Forandring, og altsaa have forhøiet det Beløb, hvormed det aarligt vil være at nedsette, noget, saaledes at Tilffudet vil synke ned til Slut i Løbet af 20 Aar. Naar vi have stillet dette Forslag, er det ikke, fordi vi paa nogen Maade antage, at Islænderne egentlig kunne finde sig brøstholdne ved det Tilffud, der er foreslaaet af Udvalget og vedtaget her ved anden Behandling; men det er snarere, fordi Udvalget selv har erklæret, at Storrelsen af det Tilffud, der skulde gives, berede paa et Skjøn. Man maa sikkert være enig om, at det Tilffud, der skal bevilges Islænderne for Fremtiden, og som skal være tilstrækkeligt til at sætte dem istand til at føre et selvstændigt Liv, meget maa berøe paa et Skjøn. Man kan ogsaa meget gjerne erkjende, at der ved Udvalgets Forslag er raft Islænderne en Broderhaand, uden at man derfor behøver netop at blive staaende ved de Summer, der i det ere nævnte. Jeg kan være fuldstændig enig i de Udtalelser, der ere skele i Udvalgets Betænkning, om, at Islænderne ikke paa nogen Maade have Ret til at fordre Mere; jeg vil endogjaa gaae videre og sige, at jeg er fuldkommen enig i, at Islænderne ikke have nogen Ret til at fordre noget som-